

skutkovou povahou trestního činu předražení nejsou ani v příčinné souvislosti a jež jinak v oboru práva vůbec rozhodovati nemají. Objektivně zákonem zapověděný čin zásadně jest stejným trestným činem, ať se ho dopustí kdokoli. Ustanovení odchylné ocitá se přímo v odporu se zákonem ústavním, jímž rovnost všech občanů před zákonem jest zabezpečena — před trestním zákonem v lidovém státě demokratickém jsou si všichni občané rovni bez ohledu na to, zdali si hledí řádného zaměstnání a mají-li značný důchod čili nic, pokud jen těmito svými poměry a vlastnostmi se neprohřešují proti jiným normám trestním pro všechny občany bez rozdílu zákonem předepsaným.

Ostatně stejné měřítko pro posuzování otázky zařazení do trestních pracovních oddílů dle »zaměstnání« a »důchodů« odsouzenců ve smyslu zákona bude asi vůbec pro praxi těžko nalézti. Dle výsledků stíhání lichvy v Praze za 2. polovici března t. r. právě uveřejněných bylo na př. pro přečin lichvy odsouzeno 20 obžalovaných, dle povolání 6 obchodníků, 5 živnostníků, 3 dělníci, 2 domovníci, 2 soukromníci. Jak bude na př. řešena otázka »hledí-li si řádného zaměstnání« u odsouzenců posledně jmenovaných, to bude jistě často problémem těžko rozřešitelným. A přece, jsou-li tu zmíněné podmínky v těchto zvláštních poměrech u odsouzenice, soud m u s í na trestní pracovní oddíl uznati, nejsou-li, opět n e s m í a výrok soudu s obou stran na odvolání jest podroben přezkoumání vyššími instancemi jako výrok o trestu vůbec.

Jak se zdá, není ani v zákoně samém všechno docela logické, jasné a důsledné ...

(Dokončení.)

PRAKTICKÉ PŘÍPADY.

Domněnkami nelze nahraditi nepochybnou jistotu o smrti žádanou podle § 112 o. z. obč.

Krajský soud v Ch. prohlásil usnesením nezvěstného vojína Jana R. za mrtva a manželství jeho za r o z l o u č e n é, poněvadž pohřešovaný voják J. R. podle vykonaného šetření žil s manželkou i celou rodinou v nejlepší shodě, přes to však o sobě již

po více než než 6 let žádných zpráv nepodal, spoluvojíní potvrdili, že účastnil se koncem října 1914 prudkých a ztrát plných bojů na řece Sanu u Ostrova v Haliči ještě dne 26. října 1914, kdy vzala bitva pro rakouská vojska nepříznivý obrat a že byl marně hledán mezi zajatými tehdy vojíny, pročez s důvodem souditi dlužno, že J. R. buď přímo v bojích těch nebo později následkem zranění zahynul, takže jsou tu podmínky, vyžadované podle § 112 obč. zák. pro výrok o rozluce manželství.

Vrch. soud v P. jako soud rekursní rekursu obhájce svazku manželského v y h o v ě l, naříkané usnesení změnil potud, že se návrh Anny R., aby její manželství prohlášeno bylo za rozloučené, p r o t e n t o k r á t e zamítá, z těchto důvodů:

Vyslechnutí svědci vyslovují pouhé domněnky, že J. R. zahynul, skutečnost, která by pochybnosti o jeho smrti vylučovala, nepotvrdili žádnou. Jinak je zjištěno pouze, že je nezvěstným od bitvy u Ostrova. Nelze proto vyloučiti možnost, že byl R. zajat, že dosud žije, a že zpráv o sobě dáti nemůže, nebo nechce, vždyť F. S. potvrzuje, že Rusové po oné bitvě si raněné odvezli.

Domněnkami nelze nahraditi nepochybnou jistotu o smrti, kterou žádá § 112 obč. zák.

Dovolacímu rekursu nejvyšší soud nevyhověl z těchto důvodů: Okolnosti, jimiž soud první stolice odůvodnil své usnesení, nejsou takového rázu, aby jak § 112 o. z. o. žádá, nezůstavovaly žádné pochybnosti o tom, že J. R. zemřel. Není vyloučena možnost, že dosud žije, ale že, i kdyby vzhledem na tvrzený něžný poměr jeho k manželce a příbuzným mělo se za to, že jim psáti chce, buď dosavadní poměry poválečné brání mu v tom, aby jim psal, nebo že sice psal již, ale dopisy jeho nedostaly se do rukou adresátů.

Rozhodnutí nejvyššího soudu z dne 15. února 1921 R I 114/21-1.

JUDr. Ant. Čapek.

P o z n á m k a z a s í l a t e l e: Takovýchto rozhodnutí se stalo v poslední době několik. Zamítnutí návrhu toho p r o t e n t o k r á t e rovná se zamítnutí vůbec, poněvadž žádná z těch manželek úmrtí manželovo n e d o k á Ź e. Manželky ty jsou odsouzeny k doživotnímu vdovství, nebo ke k o n k u b i n á t u.

Sluší proto ve prospěch takových manželek z m ě n i t i ustanovení § 112 obč. zák., nebo dokonce celý § 112 obč. zák. co z a s t a r a l ý zrušiti.